389R2053

11.7.89 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 195/11

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 2053/89,

annettu 10 päivänä heinäkuuta 1989,

tiettyjen jalostettujen kirsikoiden vähimmäistuontihintajärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä-ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 24 päivänä maaliskuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 426/86(1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1125/89(2), ja erityisesti sen 9 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksikön arvosta ja valuuttakurssista 11 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1676/85(3), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1636/87(4), ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 426/86 9 artiklan 1 kohdassa säädetään vähimmäistuontihinnan soveltamisesta kyseisen asetuksen liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin tiettyihin tuotteisiin; tähän järjestelmään kuuluvien tuotteiden luetteloa on laajennettu neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2247/88(5) tiettyihin jalostettuihin kirsikoihin,

neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3225/88(6) vahvistetaan tiettyjen jalostettujen kirsikoiden vähimmäistuontihintajärjestelmään liittyvät yleiset säännöt; olisi määritettävä erityiset yksityiskohtaiset säännöt tämän järjestelmän soveltamisesta; niiden tavoitteena olisi oltava sen välttäminen, että toimijat jättävät noudattamatta vähimmäishintoja petollisilla toimilla, jotka on vaikea paljastaa ja torjua tehokkaasti; näillä vilpillisillä toimilla saattaa olla vakavia seurauksia yhteisön kyseisten tuotteiden markkinoilla, ja niistä johtuva tasausmaksujen maksamatta jättäminen aiheuttaa suuren vajeen talousarvioon,

vilpillisten toimien ja niiden haitallisten seurausten välttämiseksi kuivattujen viinirypäleiden markkinoilla olisi tullitarkastuksia tehostettava huomattavasti; kansallisten tullihallintojen olisi varmistettava vähimmäistuontihinnan noudattaminen jokaisen tuodun erän osalta, ja jos tätä hintaa ei ole noudatettu, perittävä vähimmäistuontihinnan ja ilmoitetun tuontihinnan välisen erotuksen suuruinen tasausmaksu,

vähimmäistuontihintajärjestelmän tärkein tavoite on taata, että kolmansista maista lähtöisin olevat tuotteet eivät aiheuta häiriöitä yhteisön markkinoilla liian alhaisten hintojensa takia; vähimmäismyyntihintojen noudattaminen olisi varmistettava myyntihetkeen asti; vähimmäistuontihintojen noudattamisen todistamiseksi olisi käytettävä apuna asiakirjoja, joista näkyy jälleenmyyntihinta,

väärien tuontihintojen ilmoitusten vaara on suuri; olisi otettava käyttöön erityinen menettely epäiltäessä väärää ilmoitusta tuontihinnasta,

kun paljastuu, että vähimmäistuontihintaa ei ole tosiasiallisesti noudatettu, olisi varmistuttava tasausmaksun perimisestä; tämän vuoksi tuotteet voidaan luovuttaa sovellettaessa neuvoston direktiivin 79/695/ETY(7), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 81/853/ETY(8), 13 artiklaa ja komission direktiivin 82/57/ETY(9), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 83/371/ETY(10), 20 artiklaa; toimijan olisi esitettävä todiste vähimmäishinnan noudattamisesta; olisi myös määritettävä määräaika näiden todisteiden esittämiselle,

olisi myös tärkeää ottaa käyttöön tuonteja koskevat jälkitarkastukset pistokokein, joita jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä noin 10 prosentille tuoduista eristä; toimijoiden olisi säilytettävä asiakirjat määräajan toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä; olisi rajoitettava tämä määräaika vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen hyväksymisvuotta seuraavaan kolmeen vuoteen,

komissiolle on ilmoitettava vähimmäistuontihintojen noudattamisen varmistamiseksi tehdyistä tarkastuksista, ja

hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

(1) EYVL N:o L 49, 27.2.1986, s. 1
(2) EYVL N:o L 118, 29.4.1989, s. 29
(3) EYVL N:o L 164, 24.6.1985, s. 1
(4) EYVL N:o L 153, 13.6.1987, s. 1
(5) EYVL N:o L 198, 26.7.1988, s. 21
(6) EYVL N:o L 288, 21.10.1988, s. 11
(7) EYVL N:o L 205, 13.8.1979, s. 19
(8) EYVL N:o L 319, 7.11.1981, s. 1
(9) EYVL N:o L 28, 5.2.1982, s. 38
(10) EYVL N:o L 204, 28.7.1983, s. 63

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

Periaatteet ja määritelmät

1 artikla

Kuivattujen viinirypäleiden vähimmäistuontihintaa noudatetaan, kun tuontihinta ei ole alhaisempi kuin vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen hyväksymispäivänä sovellettava vähimmäistuontihinta.

2 artikla

1 Tässä asetuksessa tuontihinta koostuu seuraavista tekijöistä:

a) fob-hinta alkuperämaassa;

b) kuljetuksen ja vakuutusten tosiasialliset kustannukset yhteisön tullialueelle tuontiin asti.

2 Edellä 1 kohdassa 'fob-hinnalla' tarkoitetaan erään kuuluvien tuotteiden määrästä käteisellä maksettua tai maksettavaa hintaa, johon lasketaan mukaan lastauskustannukset kuljetusvälineellä lastauspaikalla alkuperämaassa ja muut tässä maassa esiintyvät kustannukset. Fob-hintaan ei sisälly myyjän tarjoamia muita palveluita siitä hetkestä, kun tuotteet on lastattu kuljetusvälineeseen.

3 Jos todetaan, että jälleenmyyntihinnat, suoraan tai kaupallisten välittäjien kautta, ovat vähimmäishintaa alhaisemmat suuremmalta kuin 15 prosentin osuudelta tuodusta erästä, näiden hintojen painotettua keskiarvoa pidetään tuontihintana.

4 Jos 1 kohdassa tarkoitetut tekijät ilmoitetaan muussa kuin sen jäsenvaltion valuutassa, jossa tuotteet on luovutettu vapaaseen liikkeeseen, sovelletaan tullausarvon määrittämiseen sovellettavaa valuuttakurssia koskevan komission asetuksen (ETY) N:o 1766/85[1] säännöksiä.

5 Tuontihinnan pitää ilmetä vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevasta ilmoituksesta.

6 Tässä asetuksessa 'loppukäyttäjällä' tarkoitetaan joko valmistajaa, joka käyttää kyseisiä tuotteita jalostaakseen ne joksikin muuksi kuin vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevassa ilmoituksessa esiintyvään CN-koodiin kuuluvaksi tuotteeksi, tai vähittäiskauppiasta, joka myy ainoastaan kuluttajille.

7 Tässä asetuksessa tuotu erä koostuu kaikista niistä tuotteista, jotka ovat saman vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen kohteena.

3 artikla

Vähimmäistuontihinta mukautetaan valuuttakertoimella, joka määritetään muuntamalla hinta valuutan tasausmaksujen vahvistamisessa tai muuttamisessa käytettävällä keskimääräisellä vaihtokurssilla.

Tuonnin tarkastus ja verotus

4 artikla

Jokaista vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaa ilmoitusta hyväksyessään kansalliset toimivaltaiset viranomaiset vertaavat ilmoitettua tuontihintaa ilmoituksen hyväksymispäivänä tavaraan sovellettavaan vähimmäistuontihintaan.

Jos laskussa näkyvä hinta on pidemmälle maksuajalle kuin kolmelle kuukaudelle, tästä hinnasta vähennetään yksi prosentti kuukaudessa näiden kolmen kuukauden jälkeen.

5 artikla

Jos tuontihinta on alempi kuin tavaraan sovellettava vähimmäistuontihinta, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset perivät näiden hintojen erotuksen suuruisen tasausmaksun.

Erityiset tarkastusmenettelyt

6 artikla

1 Jos tulliviranomaisilla on aihetta epäillä, että vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevassa ilmoituksessa oleva hinta kuvastaa todellista tuontihintaa, heidän on vaadittava tuojaa esittämään kuuden kuukauden määräajassa todisteet siitä, että tuote on myyty vähimmäistuontihinnan noudattamista takaavilla edellytyksillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 79/695/ETY 13 artiklan sekä direktiivin 82/57/ETY 20 artiklan soveltamista.

2 Toimivaltainen viranomainen voi pidentää edellä 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa enintään kolmella kuukaudella toimijan aiheellisen hakemuksen johdosta.

7 artikla

1 Vähimmäistuontihintaa pidetään noudatettuna, jos tuoja toimittaa tuodusta erästä vähintään 95 prosentin osalta todisteet, että tuote on myyty sellaisenaan, kauppakunnostettuna, suoraan tai kaupallisten välittäjien kautta loppukäyttäjille vähintään vähimmäistuontihinnan suuruisella hinnalla.

2 Jos loppukäyttäjään liittyviä todisteita ei voida esittää tuojan toimenpiteistä huolimatta, toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä muita todisteita, jotka osoittavat tuotteen myynnin vähimmäishintaa noudattavilla edellytyksillä.

3 Erityisten tarkastusmenettelyjen soveltaminen ei rajoita 8, 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen jälkitarkastusten tekemistä.

[1] EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 21

Jälkitarkastukset

8 artikla

Tuojan on pidettävä toimivaltaisten viranomaisten saatavilla jälkitarkastuksia varten todisteet maksusta myyjälle sekä kaikki kaupalliset asiakirjat, kuten kyseisten tuotteiden ostoa ja myyntiä koskevat laskut, sopimukset ja kirjeenvaihto vähintään vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen hyväksymisvuotta seuraavan kolmen vuoden ajan.

9 artikla

1 Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tarkastukset pistokokein.

2 Tarkastuksia on tehtävä jokaisena kalenterivuonna noin 10 prosentille tuoduista eristä.

10 artikla

Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat tarkastuksen yhteydessä, että vähimmäistuontihintaa ei ole noudatettu, heidän on perittävä tasausmaksu, josta on tarvittaessa vähennetty aiemmin tasausmaksun mukaisesti maksettu summa.

Loppusäännökset

11 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kerran vuodessa ennen ensimmäisen puolivuotiskauden loppua edellisen vuoden aikana tehdyistä vähimmäistuontihinnan noudattamiseen liittyvistä tarkastuksista.

12 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdeksantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä heinäkuuta 1989.

Komission puolesta

Ray MAC SHARRY

Komission jäsen